

uitgelegd dat zij niet in de weg staat aan een nationale wettelijke regeling als die in de hoofdgedingen, die bepaalt dat hoogleraren die de leeftijd van 68 jaar bereiken ambtshalve worden gepensioneerd en dat hoogleraren die ouder dan 65 jaar zijn hun activiteiten uitsluitend kunnen voortzetten op basis van overeenkomsten voor bepaalde tijd van één jaar die ten hoogste twee maal kunnen worden vernieuwd, voor zover deze wettelijke regeling een legitiem doel nastreeft dat met name verband houdt met het werkgelegenheids- en arbeidsmarktbeleid, zoals de organisatie van kwalitatief hoogstaand onderwijs en de optimale verdeling van leerstoelen over de generaties, en het mogelijk maakt dit doel te bereiken met gepaste en noodzakelijke middelen. Het staat aan de nationale rechter om na te gaan of aan deze voorwaarden is voldaan.

In een geding tussen een openbare instelling en een particulier dient de nationale rechter een nationale wettelijke regeling als die welke in de hoofdgedingen aan de orde is buiten toepassing te laten indien deze regeling niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 6, lid 1 van richtlijn 2000/78.

(¹) PB C 220 van 12.9.2009.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 16 november 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Stuttgart — Duitsland) — Tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd tegen Gaetano Mantello

(Zaak C-261/09) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Gerechtelijke samenwerking in strafzaken — Europees aanhoudingsbevel — Kaderbesluit 2002/584/JBZ — Artikel 3, punt 2 — Ne bis in idem — Begrip „dezelfde feiten” — Mogelijkheid voor uitvoerende rechterlijke autoriteit om tenuitvoerlegging van Europees aanhoudingsbevel te weigeren — Onherroepelijk vonnis in uitvaardigende lidstaat — Bezit van verdovende middelen — Sluikhandel in verdovende middelen — Criminele organisatie)

(2011/C 13/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Stuttgart

Partij in het hoofdgeding

Gaetano Mantello

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Oberlandesgericht Stuttgart — Uitlegging van artikel 3, punt 2, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB L 190, blz. 1) — Beginsel „ne bis in idem” op nationaal vlak — Mogelijkheid voor de uitvoerende

rechterlijke autoriteit om de tenuitvoerlegging te weigeren van een Europees aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd ten behoeve van de strafvervolgning van feiten waarvan een deel reeds het voorwerp is geweest van een onherroepelijk vonnis in de uitvaardigende lidstaat — Begrip „dezelfde feiten” — Situatie waarin de opsporingsinstanties van de uitvaardigende lidstaat ten tijde van de eerste strafprocedure op de hoogte waren van alle aan het Europees aanhoudingsbevel ten grondslag liggende feiten, maar die om opsporingstactische redenen niet hebben gebruikt

Dictum

In het kader van de uitvaardiging en de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel is het begrip „dezelfde feiten” dat is opgenomen in artikel 3, punt 2, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, een autonoom Unierechtelijk begrip.

In omstandigheden als die in het hoofdgeding, waarin de uitvaardigende rechterlijke autoriteit in antwoord op een door de uitvoerende rechterlijke autoriteit ingediend verzoek om informatie in de zin van artikel 15, lid 2, van dit kaderbesluit, op basis van haar nationale recht en met inachtneming van de eisen die voortvloeien uit het begrip „dezelfde feiten” zoals neergelegd in artikel 3, punt 2, van het kaderbesluit uitdrukkelijk heeft vastgesteld dat het eerdere in haar rechtsorde gewezen vonnis geen onherroepelijk vonnis betreffende de in het aanhoudingsbevel omschreven feiten was en dus niet in de weg stond aan de in het aanhoudingsbevel bedoelde vervolging, bestaat er voor de uitvoerende rechterlijke autoriteit geen enkele reden om in verband met een dergelijk vonnis de in artikel 3, punt 2, bepaalde grond tot verplichte weigering van tenuitvoerlegging toe te passen.

(¹) PB C 220 van 12.09.2009.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 18 november 2010 — Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES)/Europese Commissie

(Zaak C-317/09 P) (¹)

(Hogere voorziening — Compensatie van onder verschillende rechtsordes vallende schulden — Verzoek tot terugbetaling van voorgesloten bedragen — Beginsel van litis denuntiatio — Rechten van verdediging en recht op eerlijk proces)

(2011/C 13/21)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Architecture, microclimat, énergies douces — Europe en Sud SARL (ArchiMEDES) (vertegenwoordiger: P.-P. Van Gehuchten, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: E. Manhaeve en S. Delaude, gemachtigden)